

۲۰۲۰/۱۲/۲۶

م. اسحاق نگارگر

افغانستان

برای ژورنالیستان خطرناک ترین جای دنیاست

در افغانستان تلاش برای کشتن حقیقت سخت جریان دارد. ژورنالیست گزارش دهنده است. او برای اعمال زور هیچ وسیله ندارد. آنان که قصد کشتن او را می کنند می خواهند با توسل به زور حقیقت را بیوشانند، آری آن حقیقت را که آفتابی شدنش برخی چهره ها را سیاه می کند. ژورنالیستان افغان که برای وظیفه شناسی و فداکاری شان هر دم باید شست تحسینی بالا کرد در شرایط بسیار دشوار کار می کنند و راستی هم افغانستان برای ژورنالیستان و فعالان حقوق بشر خطرناک ترین جای دنیا می باشد.

دولت در افغانستان ضعیف است

و این ضعف کار قانون شکنان و قانون گریزان را آسان ساخته است. بیچاره ژورنالیست افغان یک دشمن ندارد. ژورنالیزم و به طور خاص ژورنالیزم تحقیقی که در جست و جوی حقیقت است به هیچ وجه مطلوب آن گروه ها نیست که می خواهند اراده خود را جاگزین اراده قانون بسازند و بنا بر این با حقیقت یابی و حقیقت یابان دشمنی می کنند. این گروه ها عمدتاً کدام گروه ها هستند.

- ❖ ۱- گروه های زورگو و جنگ طلب که منفعت خود را در گلگل میری یافته اند.
- ❖ ۲- گروه های اختطاف کننده که از راه اختطاف افراد پول به دست می آرند.
- ❖ ۳- گروه های مخالف آزادی؛ تعلیم و تربیه و کار زنان که با تشدد و استعمال زور از یک سو زنان را می ترسانند و از سوی دیگر با نا مصون ساختن محیط کار زنان را جبراً به خانه نشینی محکوم میکنند.
- ❖ ۴- گروه های وابسته به نفوذ و رشوه دهی های همسایه ها که منتقدان مداخله های آشکار خویش را به اصطلاح بیکه پر، بیکه پر نابود می کنند تا از یک سو درس عبرتی به منتقدان بالفعل و بالقوه خود بدهند و از سوی دیگر برای همه ثابت کنند که دولت نیروی دفاع از مردم را ندارد و بنا بر این مردم را به مرگ بگیرند تا به تب راضی شوند و از خیر دیموکراسی و آزادی بیان و رسانه های آزاد بگذرند و به استبدادی ترین نوع دولت تمکین کنند.
- ❖ ۵- قاچاقبران مواد مخدر، احجار قیمتی؛ اسلحه و قاچاق انسان و غیره.
- ❖ ۶- دشمنی های شخصی؛ سیاسی، گروهی، مذهبی و غیره بنا بر این می بینیم که ژورنالیست در افغانستان به اصطلاح یک سنگ چقمق است و تمام ثمرخیل. حالا که دولت افغانستان ضعیف است و نمی تواند امنیت مردم را بگیرد هدف تشریف آوری ناتو، امریکا و دیگر متحدان شان در افغانستان چه بود. اگر ناتو و امریکای زورمند تشدد و دشمنی با ژورنالیستان را به اصطلاح خود شان با شدیدترین الفاظ تقبیح می کنند این کار را که من پیر مرد دست و پا شکسته هم میکنم و رسا فریاد می زنم «مرگ بر آنان که ژورنالیست

های حقیقت یاب و چشم و چراغ این جامعه را می‌کشند.» اما این کور گره که به دست تقبیح و بد گفتن جنایتکاران باز نمی‌شود و دولت افغانستان هم که نمی‌تواند قاتلان دستگیر شده را محاکمه نظامی بکند و کُشنده های ژورنالیست ها و فعالان جامعه مدنی را به دار بیاویزد. اگر امریکا، ناتو و ملل متحد به اصطلاح مزاری ها فُر گفته اند و موضوع عدالت انتقالی را از یاد برده اند و راه گریز می پالند صاف و پوست کنده بگویند تا مردم تکلیف خود را بدانند و مطمئن شوند که غیر از خود در جامعه جهانی هیچ پشتیبان ندارند که داد شان را از ستمگران محلی و همسایه های مداخله گر بستانند.

فاعتبروا یا اولی الابصار ۲۴ دسمبر ۲۰۲۰ برمنگهم

[برای مطالب دیگر این نویسنده، اینجا کلیک کنید](#)